

راه تو را می‌خواند

دوره

مهتاب مجردی

آموزگار پایه سوم دبستان امت منطقه ۴ تهران

- ایجاد فضا برای ابراز وجود دانش‌آموزان؛
- ایجاد فرصت برای نشان دادن توانمندی‌های دانش‌آموزان در فعالیت‌های کلاسی؛
- جذاب کردن آموزش در جهت تقویت خلاقیت آنان؛
- تقویت روحیه مشارکت در تحقیق‌ها؛
- افزایش حس اعتمادبه‌نفس و جرئت‌ورزی در دانش‌آموزان؛
- احساس تعلق و وابستگی مثبت به کلاس درس و مدرسه از ناحیه دانش‌آموزان؛
- افزایش عمق یادگیری و موفقیت‌های تحصیلی در دانش‌آموزان؛
- علاقه‌مند کردن دانش‌آموزان به معلم؛
- شکل‌دهی و تقویت مهارت‌های اجتماعی و زندگی در دانش‌آموزان؛
- بالا بردن حس پذیرش تفاوت‌ها در میان دانش‌آموزان، به شکلی که متوجه شوند که متفاوت با یکدیگر می‌بینند، متفاوت با یکدیگر می‌اندیشند، متفاوت با یکدیگر می‌فهمند، متفاوت با یکدیگر عمل می‌کنند و برداشت‌هایشان متفاوت با یکدیگر است؛
- آگاهی از دانش، نگرش‌ها، عقاید و ... دانش‌آموزان.
- فراهم آوردن شرایط لازم برای رشد شناختی و فرصت مناسب برای تجزیه و تحلیل، استدلال، استنتاج در جهت بهبود تفکر دانش‌آموزان؛

گروه با در نظر گرفتن اهداف بالا تشکیل شد. روزهای شنبه و سه‌شنبه به کارهای تحقیقی و پژوهشی دانش‌آموزان اختصاص داشت و سایر روزها برای پرسش و پاسخ اولیا درباره موارد درسی، تربیتی فرزندشان در نظر گرفته شد. من تصاویر و موضوعات تحقیق را متناسب با عنوان و موضوع درس در گروه می‌گذاشتم؛ مثلاً تفکیک زباله تر و خشک، معرفی اماکن تاریخی و دیدنی ایران، کاشت گل و گیاه، تکثیر گیاه به روش

امروزه شبکه‌های اجتماعی از مهم‌ترین راه‌های ارتباطی در جامعه هستند. گوشی‌های تلفن همراه نیز به دلیل تنوع امکانات و علاقه فراوان همه اقشار جامعه به استفاده از آن، یکی از مهم‌ترین ابزارهای ارتباط اجتماعی بین افراد با علایق و سلیقه‌های مختلف به حساب می‌آید. با توجه به استفاده گسترده دانش‌آموزان از شبکه‌های اجتماعی، نیاز به شناخت بیشتر این شبکه‌ها و مزایا و معایب آن‌ها توسط معلمان بیشتر احساس می‌شود.

مطلبی که می‌خوانید تجربه شخصی من در دبستان پسرانه امت منطقه ۴ تهران است. من در سال تحصیلی ۹۳-۹۲ به‌عنوان آموزگار پایه اول در این دبستان مشغول به کار شدم. به دلیل تغییرات کتاب‌های درسی در جلسات آموزشی که هر ماه با اولیا برگزار می‌کردم، سعی می‌کردم پیام‌هایی را با هدف پاسخ‌گویی به پرسش‌های رایج اولیا تایپ و چاپ کنم و در اختیار آن‌ها قرار دهم. این کار به اولیا در همراهی بهتر با من و فرزندشان در طول سال تحصیلی کمک بزرگی کرد.

در آغاز سال تحصیلی ۹۴-۹۳ به درخواست اولیا، همراه دانش‌آموزانم به پایه دوم رفتم. در کلاس دوم تصمیم گرفتم جهت تقویت حس پرسشگری و مشارکت دانش‌آموزان و نیز تقویت مهارت حل مسئله و روحیه تحقیق و پژوهش در آنان، گروهی در واiber به نام «اولیای امت» تشکیل دهم. (این گروه بعد از گذشت دو ماه به تلگرام منتقل شد. در جلسه‌ای که با اولیا داشتم، پیشنهادم را مطرح کردم و آنان را در جریان اهداف خود قرار دادم. آنان نیز از این پیشنهاد استقبال کردند. برخی از اهداف مدنظر من عبارت بودند از:

عضو نبودند، از دانش آموزان می‌خواستیم نتایج تحقیق‌ها و پژوهش‌هایشان را به صورت گروهی جمع‌بندی کنند و در کلاس کنفرانس دهند. به دلیل سرعت بالای تلگرام و امکان جابه‌جایی فیلم با حجم بالا پس از دو ماه گروه را به تلگرام منتقل کردم. فعالیت دیگری که برای استفاده بهینه از شبکه‌های اجتماعی و در جهت پاسخ به سؤالات رایج اولیا و همکاران فرهنگی انجام دادم، تشکیل وبلاگ شخصی به نام کلام یک معلم به نشانی mojaradim.persianblog.ir بود. مطالب آموزشی، تربیتی و درسی فراوانی برای استفاده اولیا و همکاران فرهنگی عزیز در این وبلاگ قرار داده شده است.

نتیجه‌گیری

در پایان سال و برای اقدام پژوهی امسال پرسش‌نامه‌ای با عنوان پرورش حافظه خلاق دانش آموزانم با به کارگیری روش‌های یادگیری مشارکتی آماده کردم و عوامل مؤثر را بررسی نمودم. خوشبختانه بیش از ۸۵ درصد از اولیا تشکیل گروه در تلگرام و وبلاگ شخصی را مفید دانستند و به خصوص، تشکیل گروه را در بالا بردن خلاقیت فرزندشان تأثیرگذار معرفی کردند. تشکیل گروه اولیای امت باعث بالا رفتن قدرت بیان و استدلال دانش آموزان شد، آموزش را برای آنان دلچسب و لذت‌بخش کرد، آن‌ها را در حل مسائل تواناتر کرد و باعث شد که خلاقیت بیشتری از خود نشان دهند. مسئولیت‌پذیری دانش آموزان را افزایش داد و به رشد شخصیت

آنان که از ابعاد متعدد مدنظر بود، کمک کرد. ارتباط بین من و شاگردان و من با اولیا را بیشتر کرد. البته هدف من انتقال دانش صرف نبود بلکه تجربه کردن توسط دانش آموزان و یادگیری به واسطه تجربه از دیگر اهداف به‌شمار می‌آمد. نحوه انجام کار و فعالیت را برای دانش آموزان و هماهنگی با اهداف و موضوع درس معین می‌کردم و همین امر به پیشرفت درسی دانش آموزان کمک کرد. اولیا به موضوعی که دانش آموزان باید یاد می‌گرفتند، بیشتر اهمیت می‌دادند و بیشتر در جریان فعالیت‌های فرزندشان قرار می‌گرفتند.

قلمه‌زدن، نشانه‌های بهار، حفاظت از محیط‌زیست، صرفه‌جویی در مصرف آب، زندگی کرم ابریشم و احسان و نیکی (وا... یحی‌المحسنین).

پس از مشخص شدن فعالیت از سوی من، دانش آموزان کارهایی را که انجام داده بودند با اشتیاق فراوان با کمک اولیا به تصویر می‌کشیدند و با سایر هم‌کلاسی‌ها به اشتراک می‌گذاشتند. نگاه دانش آموزان به مسائل اطرافشان پژوهش‌محور شده بود. یک روز خواستم گزارشگر شوند و از یک شغل برای من و دوستانشان

گزارش‌مصور تهیه کنند. شایان که به کارگاه لوسترسازی رفته بود، از مراحل ساخت و مونتاژ لوستر عکس گرفته بود و آن را به اشتراک گذاشت. یک روز خواستم روش قلمه‌زدن را انجام دهند و مراحل آن را در گروه به اشتراک بگذارند. پارسا این کار را انجام داد.

همه به دنبال پیدا کردن یک مسئله و حل آن و گرفتن تصویر و اشتراک آن با دوستانشان بودند؛ به نحوی که اولیا بعد از روزهای تعطیل پنجشنبه و جمعه و در ملاقات‌هایی که با هم داشتیم می‌گفتند که فرزندشان مدام به دنبال یادداشت‌برداری و ثبت مشاهداتش برای ارائه به دوستان خود در گروه است. تعطیلات نوروز هم فرصت خوبی شد تا بچه‌ها ارتباطشان را با هم و با من قطع نکنند. سؤالات پیک نوروزی را به نحوی طراحی کردم که برای ۱۳ روز تعطیلات کار تحقیقی داشته باشند؛ مثلاً قد سبزه در روزهای ۱ و ۱۳ فروردین، اگر به مسافرت رفتی، از مکان‌های دیدنی و تاریخی آنجا عکس بگیر و آنجا را در چند خط به دوستانت معرفی کن، درباره پوشش محلی و آداب و سنن عید نوروز از بزرگ‌تره‌ها بپرس و همراه عکس چند خط توضیح بده. و... به واسطه طراحی پیک به این صورت، دانش‌آموزان مدام در تلاش و تکاپو بودند و تعطیلات علمی، عملی و پژوهشی خوبی داشتند. اولیا این تلاش فرزندانشان را که در جهت تجربه و تعامل بهتر با محیط و در نتیجه یادگیری ماندگارتر بود، قابل ستایش می‌دانستند. پیشرفت و مشارکت دانش‌آموزان بسیار چشمگیر شده بود. دانش‌آموزانی چون فرید، امیررضا و سامی که کمی خجالتی بودند و در فعالیت‌های کلاسی مشارکت کمتری داشتند، مشارکت و اعتمادبه‌نفسشان بالا رفته بود.

با توجه به اینکه سه نفر از اولیا وایبر نداشتند و در گروه

